

lærer noget og får nogle færdigheder og noget viden, til dem selv alene. Ansvar, det endelige ansvar, ligger hos de voksne, hos forældrene, hos lærerne og hos os herinde i Folketinget og i regeringen, hvis man er voksen og vil påtage sig det ansvar, som voksne skal påtage sig.

Så vil jeg spørge, hvad det egentlig er i de 11 plus 5 forslag til grundregler for demokrati, som man munder ud med at stille til sidst i denne redegørelse, og hvor man ligesom vil lave nogle mere harmoniserede rammer for det hele, hvad det er i dem, der styrker kvaliteten i det danske uddannelsessystem. For det er jo det afgørende.

Eller er det bare en masse pæne ord og floskler, som ligesom skal fylde det ud, som man lovede i forbindelse med regeringens ungdomspolitik: at nu skulle der komme en redegørelse om demokrati, som er så positivt ladet, at ingen tør være imod den?

Det er jeg heller ikke, men både jeg og mit parti er imod pseudodemokrati og popdemokrati, som bygger på sniksnak om, at alle er lige, og at alle meninger er lige gode, uanset at nogle faktisk ved bedre end andre.

For typisk er det jo sådan, og bør det være sådan, at at læreren i en skole og på en uddannelsesinstitution ved mere og har større erfaring end sine elever og sine studerende, og derfor er det selvfølgelig læreren, der skal bestemme, hvad der skal undervises i, både med hensyn til indholdet og formen. For læreren er formentlig og forhåbentlig den, der er bedst til det pædagogiske, fordi han eller hun har sat sig ind i både formen og indholdet. Men ud fra en demokratisk holdning tager man selvfølgelig eleverne og de studerende med på råd – og jo mere, jo ældre de er – og lytter til, hvad de har af synspunkter og kritik og positive bemærkninger. Selvfølgelig gør man det, men man skal ikke lægge det endelige ansvar og beslutningsretten fra sig.

Så vil jeg på Det Konservative Folkepartis vegne spørge, om det her er udtryk for, at regeringen vil vende tilbage til det morads i uddannelsessystemet på de videregående uddannelser, som udviklede sig efter det såkaldte ungdomsoprør i slutningen af 1960'erne, og som kørte videre gennem 1970'erne, og hvor enhver form for lærer- og professorautoritet pr. automatik blev lagt for had. For meget af det, der dér foregik, var virkelig en skændsel for det reelle demokrati – ikke det hele, men meget af det – og hvis det er udtryk for, at man vil vende

tilbage til noget af dét, så er Det Konservative Folkeparti stærkt imod. Vi ønsker ikke, at der skal ske en genpolitisering af uddannelserne, hverken af de videregående uddannelser eller af ungdomsuddannelserne eller nogen andre steder.

Med disse ord vil jeg sige, at vi i udgangspunktet sådan set er positivt indstillede over for forslagene, men ud over at spørge, hvad de egentlig indebærer af kvalitetsforbedringer, vil jeg spørge, hvad disse forslag konkret indebærer med hensyn til de enkelte uddannelser.

For der er jo ikke nogen af forslagene, der er nye, så vidt vi har forstået. De gælder i et eller andet omfang allerede for nogle af uddannelserne, og nu skal de åbenbart ind på alle uddannelserne. Men det kunne være interessant og meget praktisk at få en oversigt over, hvad det konkret vil indebære for de forskellige uddannelsesinstitutioner og uddannelser.

Formanden:

Der er bedt om korte bemærkninger fra hr. Kim Nøhr Skibsted og hr. Bruno Jerup.

(Kort bemærkning).

Kim Nøhr Skibsted (S):

»Vi voksne kan også være bange og synge mange lange bange sange« – det kom jeg sådan til at tænke på, da jeg hørte hr. Frank Dahlgaard, for han er jo mere voksen end alle vi andre, og det, han sagde, virkede en smule mærkeligt, for jeg har nemlig også læst redegørelsen, endda flere gange, men jeg har ikke nogen steder læst noget om, at man i 1. klasse skulle sidde i plenum og drikke lærerens te og snakke om, hvordan man ligesom føler at man har det med hinanden. Så jeg vil gerne høre fra hr. Frank Dahlgaard, hvor i redegørelsen han mener at faren ved, at man vil lave et pseudo-demokrati, opstår. Hvor i redegørelsen står det helt konkret?

Så vil jeg gerne stille hr. Frank Dahlgaard et yderligere spørgsmål:

Hr. Frank Dahlgaard havde ganske ret i, at det er vigtigt, at erfaring og viden videregives til de unge mennesker, for sådan får man lærdom. Men jeg kunne forstå på hr. Frank Dahlgaard, at han også satte lighedstegn mellem det at have erfaring og det at have ret, og det vil sige, at de medlemmer af denne prægtige sal, der har siddet her længst, har mere ret end alle vi andre. Er det korrekt forstået?